

Et af elementerne i det har været, at man meget tidligt i processen, få år efter det første oliechok, den første oliekrise, satte ind med forskning og teknologiudviklingsaktiviteter. Det gjorde man dengang, og det har man gjort under skiftende regeringer og med betydeligt udbytte. Det har jo været udført af et energiforskningsudvalg, hvor fagfolk og også interesserepræsentanter sammen har foretaget en prioritering af et meget betydeligt antal konkrete ansøgninger, der er kommet både fra private og fra offentlige kilder, og dermed har prøvet på en faglig måde at understøtte de hovedlinjer, der ligger i den danske miljøpolitik.

Så spørger hr. Dahlgaard, hr. Behnke og andre: Hvis man har en sådan praksis, hvorfor skal det så ind i en lovgivning? Er det ikke godt nok – kan man næsten høre – at det står i finansloven?

Der har jeg det synspunkt, at hvis man regner med, at en aktivitet ikke er forbigående, og hvis en aktivitet har et betydeligt omfang og et meget stort perspektiv for fremtiden, så er det udemokratisk alene at behandle det som en bevilling på finansloven. Så er det rigtigt, at Folketinget bliver inddraget ved, at det er Folketinget, der lægger rammerne.

Hvis man som regeringen synes, at de rammer, vi allerede har, er fornuftige, så støtter man selvfølgelig lovforslaget. Og hvis man har ideer til forbedringer, har man mulighed for at bringe dem frem, og så diskuterer vi dem naturligvis på normal måde, sådan at vi får de bedst tænkelige rammer omkring en aktivitet, som hidtil har været succesrig, og som vi gerne vil udvikle i fremtiden.

Dette er i øvrigt ikke enestående i energipolitikken. Der er også andre områder, hvor vi i en hel del år kørte med finanslovbevillinger og, om jeg så må sige, konkrete regeringsbeslutninger, og hvor Folketinget var orienteret og vidste, at det foregik, men ikke var medbestemmende i egentlig lovgivning.

Derfor kan man sige, at vi ikke behøver det her forslag, og hr. Kim Behnke og andre har ret i, at verden går videre, hvis vi ikke har det her forslag, men det er jo med til at styrke Folketingets indflydelse på et vigtigt område, og det synes jeg personlig er meget positivt, også fordi jeg kan høre mig til, at samtlige partier faktisk er positive over for ikke bare at fastholde, men i virkeligheden også at styrke en dansk forsknings- og teknologiudviklingsindsats på energiområdet.

Det gjorde ikke mindst fru Helga Moos meget ud af i sit indlæg – med rette, synes jeg – og både hun og andre var inde på spørgsmålet om høringssvarene. Og dér tror jeg, Folketinget, som selvfølgelig godt ved det, over for offentligheden skal gøre opmærksom på, at de høringssvar, vi behandler, jo er afgivet i henhold til tidligere versioner af forslaget, og at en række af de råd, vi har fået i høringssvarene, netop derfor er indarbejdet i det foreliggende forslag, for det kan undertiden være lidt forvirrende. Men hvis der er udestående spørgsmål vedrørende høringssvarene, vil jeg meget gerne give tilsagn både til fru Moos og andre om at tage dem op under udvalgsarbejdet.

Hr. Frank Dalgaard spørger om bemyndigelser.

Jeg tror, at forskningslovgivning af denne art forudsætter bemyndigelser, og at det er rammerne, der lægges i Folketinget.

Det er i øvrigt ikke ministeren, der reelt træffer disse afgørelser; reelt bliver beslutningerne truffet i det forskningsudvalg, der findes på området. Og jeg vil da meget gerne diskutere, om vi skal løfte det fra bemærkningerne og op i selve lovteksten, som jeg tror hr. Søren Kolstrup var inde på i sit indlæg. Lad os meget gerne diskutere det.

Men svaret til hr. Frank Dalgaard er altså: Her kommer vi til at diskutere en aktivitet på mere end 100 mio. kr. om året, og vi kommer til at diskutere den i relation til energireformen. Og hermed kan jeg love hr. Kim Behnke, at der kommer en energireform.

For utålmodige sjæle som mig selv er korte svangerskabsforløb noget naturligt. Andre har det anderledes, og derfor har der været et længere svangerskab for energireformen, end jeg egentlig på forhånd syntes havde været naturligt, men sådan er det.

Jeg kan imidlertid forsikre Folketinget om, at nu kommer forslaget snart, og jeg har da også haft lejlighed til at drøfte hovedindholdet af det med en række af partiernes ordførere, og det vil sige, at vi får en mulighed for at tale om tingene i en sammenhæng.

Når jeg nævner det, så er det, fordi det selvfølgelig er rigtigt, som hr. Kolstrup var inde på, at det er muligt at lade energisektoren selv betale en større del af sine forskningsudgifter. Og det kan vi bl.a. gøre gennem at pålægge forskningsforpligtelser som en PSO, altså en offentlig tjenesteforpligtelse, for transmissionsselskaberne, sådan at man til videreudvikling af hele